

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201533
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8219201533.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcu: JUSTRINON MANAGEMENT a.s., so sídlom U vlečky 1749/4, Modřany, 143 00 Praha 4, Česká republika, IČ: 292 16 842, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou VRBA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Sliezska 9, 831 03 Bratislava, IČO: 35 918 225, proti žalovanému: P. T., nar. XX.X.XXXX, Š. XX, XXX XX W., o zaplatenie 98.763,32 CZK s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 87.331,92 CZK spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 85.898,98 CZK za obdobie od 2.3.2018 do zaplatenia, všetko to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamieťa.

III. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,86%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.7.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 98.763,32 Eur spolu s 8,05% úrokom z omeškania zo sumy 48.372,62 CZK za obdobie od 2.3.2018 do zaplatenia a zo sumy 40.779,36 CZK za obdobie od 2.3.2018 do zaplatenia, ako aj s úrokom z úveru vo výške 18,90% zo sumy 48.372,62 CZK za obdobie od 2.3.2018 do zaplatenia a vo výške 19,40% zo sumy 40.779,36 CZK za obdobie od 2.3.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že medzi obchodnou spoločnosťou Česká spořitelna, a.s., so sídlom Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00, Česká republika, IČ: 452 44 782 (ďalej „právny predchodca žalobcu“ alebo „Česká spořitelna, a.s.“) a žalovaným bola dňa 29.9.2016 uzatvorená zmluva o úvere (ďalej „zmluva z 29.9.2016“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 60.000,00 CZK. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach dohodnutých v zmluve z 29.9.2016. Spolu so splátkami úveru sa žalovaný v zmluve z 29.9.2016 zaviazal platiť úroky z úveru vo výške 18,90% ročne a poplatky za úkony súvisiace s poskytnutím a správou úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dohodnuté splátky úveru, úroky a poplatky nespĺcal riadne a včas, Česká spořitelna, a.s. využila svoje právo a úver s účinnosťou ku dňu 27.12.2017 zosplatnila. Vzniklo jej tak právo požadovať od žalovaného okamžité splatenie všetkých jej záväzkov. O tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27.12.2017, zároveň bol upozornený, že pohľadávka je naďalej úročená úrokom z úveru ako aj zákonným úrokom z omeškania. Vzhľadom na neuhradenie dlžnej sumy bola pohľadávka postúpená ku dňu 1.3.2018 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.2.2018 na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému písomne oznámené listom zo dňa 13.03.2018.

Ku dňu postúpenia pohľadávky bola dlžná suma vo výške 53.579,01 CZK, čo predstavuje istinu vo výške 48.372,62 CZK, úrok z omeškania vo výške 804,29 CZK, úrok z úveru vo výške 1.625,10 CZK a poplatky vo výške 2.777,00 CZK. Odkázal tiež na §1 Nariadenia vlády ČR č. 180/2013 Sb. podľa ktorého výška úroku z omeškania zodpovedá výške REPO sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroka, ktorý predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 8 percentuálnych bodov. V období od 2.11.2012 bola REPO sadzba ČNB vo výške 0,05%. Obdobne žalovaný s Českou spořitelnou, a.s., uzavrel dňa 14.11.2016 Zmluvu o úvere (ďalej „zmluva zo 14.11.2016“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 40.000,00 CZK. Spolu so splátkami úveru sa žalovaný v zmluve zo 14.11.2016 zaviazal platiť úroky z úveru vo výške 19,40% ročne a poplatky za úkony súvisiace s poskytnutím a správou úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dohodnuté splátky úveru, úroky a poplatky nesplácal riadne a včas, Česká spořitelna, a.s. využila svoje právo a úver s účinnosťou ku dňu 27.12.2017 zosplatnila a vzniklo jej tak právo požadovať od žalovaného okamžité splatenie všetkých jeho záväzkov. O tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27.12.2017, následne Česká spořitelna a.s. postúpila pohľadávku ku dňu 1.3.2018 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.2.2018 na žalobcu. Uvádzal, že ku dňu postúpenia pohľadávky bola dlžná suma vo výške 45 184,31 CZK, čo predstavuje istinu vo výške 40.779,36 CZK, úrok z omeškania vo výške 628,65 CZK, úrok z úveru vo výške 1.406,30 CZK a poplatky vo výške 2.370,00 CZK.

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená do vlastných rúk 24.9.2019 spolu s uznesením vydaným podľa § 167 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku a procesnými poučeniami. Žalovaný sa k žalobcom uplatnenej pohľadávky z oboch úverových zmlúv nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 27.11.2019, na ktoré predvolal ako právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania vykázané 18.10.2019) tak aj žalovaného (doručenie predvolania vykázané domnienkou k 13.11.2019). Žalobca a jeho právny zástupca žiadali prejednať vec v ich neprítomnosti (podanie z 18.11.2019), žalovaný sa na pojednávanie neustanovil. Súd preto uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov predložených do spisu: oznámenie o postúpení pohľadávky z 13.3.2018 na č.l. 9, výzva k plneniu z 15.3.2018 na č.l. 10, zmluva o úvere z 29.9.2016 na č.l. 11-14, potvrdenie zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca na č.l. 15, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere z 29.9.2016 na č.l. 15 rub - 17, žiadosť o poskytnutie úverového produktu z 26.9.2016 na č.l. 17 rub, zostava k úveru poskytnutému 29.9.2016 na č.l. 20-24, posledná výzva k úhrade dlžnej čiastky z 25.11.2017 na č.l. 25, rozhodnutie o okamžitej splatnosti celého úveru z 27.12.2017 na č.l. 26, oznámenie o postúpení pohľadávky z 13.3.2018 na č.l. 27, výzva k plneniu z 15.3.2018 na č.l. 28, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere zo 14.11.2016 na č.l. 29-30, potvrdenie zamestnávateľa o výške pracovného príjmu zamestnanca z 10.11.2016 na č.l. 31, žiadosť o poskytnutie úverového produktu z 10.11.2016 na č.l. 31 rub - 32, zostava o čerpaní a splácaní úveru zo 14.11.2016 na č.l. 35-38, posledná výzva k úhrade dlžnej čiastky z 25.11.2017 na č.l. 39, rozhodnutie o okamžitej splatnosti celkového dlhu z 27.12.2017 na č.l. 40, príloha č. 1B - zoznam pohľadávok zo dňa 1.3.2018 na č.l. 41-42, všeobecné obchodné podmienky České spořitelny a. s. na č.l. 88-101, zmluva o úvere zo dňa 14.11.2016 na č.l. 102-105 a ostatným obsahom spisu, pričom zistil tento skutkový stav.

5. Zmluvou z 29.9.2016 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v celkovej výške 60.000,- CZK s úrokovou sadzbou 18,90%, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v splátkach po 2.189,- CZK splatnými vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Posledná splátka dohodnutá v sume 2.153,- CZK mala byť splatná dňa 16.9.2019, ktorý predstavuje konečný deň splatnosti. Úver bol poskytnutý ako hotovostný, neúčelový, nepoistený a splácaný pravidelnými splátkami, ročná percentá sadzba úveru činila 21,84%. Z bodu 4.1 zmluvy vyplýva, že úrok bol právny predchodca žalobcu oprávnený počítať zo skutočnej výšky nesplatennej istiny úveru a to odo dňa kedy bude úver prvý krát čerpaný do dňa, kedy úver žalovaný úplne splatí. V bode 8.1 písm. a) zmluvy z 29.9.2016 bolo dohodnuté, že k porušeniu podmienok zmluvy zo strany žalovaného dôjde, ak sa dostane do omeškania so splatením 1 splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiacov, alebo sa dostane do omeškania so splatením viac než 2 splátok. V takom prípade mal podľa zmluvy právny predchodca žalobcu právo prehlásiť celý úver za okamžite splatný [bod 8.2 písm. b) zmluvy].

6. Z potvrdenia zamestnávateľa o výške pracovného príjmu z 23.9.2016 vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy (od 1.6.2015) zamestnaný v spoločnosti Denso Manufacturing Czech s.r.o.,

Heyrovského 476, Liberec XXIII - Doubí, Česká republika, IČ: 25 432 338 s priemerným čistým mesačným príjmom 21.305,- CZK. V žiadosti o úver žalovaný uvádzal, že žije v domácnosti s inou osobou a jeho mesačné výdavky na ostatné splátky a nájomné sú v sume 3.000,- CZK.

7. Právny predchodca žalobcu výzvou z 25.11.2017 vyzýval žalovaného k úhrade dlhu vyčísleného k uvedenému dňu v sume 9.017,- CZK s upozornením, že v opačnom prípade bude od neho požadovať splatenie celého úveru a dlh môže byť postúpený inému veriteľovi alebo vymáhaný súdnou cestou. Výzva bola doručovaná žalovanému zásielkou zaslanou právnym predchodcom žalobcu 28.11.2017. Oznámením z 27.12.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatnenie celého úveru v sume 51.262,- CZK k uvedenému dňu. Žalobca preukázal, že oznámenie bolo žalovanému doručované zásielkou podanou na poštovú prepravu 2.1.2018.

8. Z predloženej zostavy o čerpaní a splácaní úveru zo zmluvy z 29.9.2016 súd zistil, že ku dňu 27.12.2017 tvorila istina zosplatneného úveru sumu 48.372,62 CZK, úrok od 28.12.2017 do 1.3.2018 sumu 1.625,10 CZK, úrok z omeškania od 28.12.2017 do 1.3.2018 sumu 804,29 CZK a nesplatené poplatky do dňa vyhlásenia splatnosti sumu 2.777,- CZK. Poplatky účtované ako náklady spojené s omeškáním (vyjmúc poplatky za prijatie do poistenia) činili pri tomto úvere sumu 4.500,- CZK.

9. Zmluvou zo 14.11.2016 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému ďalší úver v celkovej výške 40.000,- CZK s úrokovou sadzbou 19,40%, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v splátkach po 881,- CZK splatnými vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca. Posledná splátka dohodnutá v sume 848,- CZK mala byť splatná dňa 15.11.2023, ktorý predstavuje konečný deň splatnosti. Úver bol poskytnutý ako hotovostný, neúčelový, nepoistený a splácaný pravidelnými splátkami, ročná percentá sadzba úveru činila 21,99%. Z bodu 4.1 zmluvy vyplýva, že úrok bol právny predchodca žalobcu oprávnený účtovať zo skutočnej výšky nesplateného istiny úveru a to odo dňa kedy bude úver prvý krát čerpaný do dňa, kedy úver žalovaný úplne splatí. V bode 8.1 písm. a) zmluvy zo 14.11.2016 bolo dohodnuté, že k porušeniu podmienok zmluvy zo strany žalovaného dôjde, ak sa dostane do omeškania so splatením 1 splátky úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiacov, alebo sa dostane do omeškania so splatením viac než 2 splátok. V takom prípade mal podľa zmluvy právny predchodca žalobcu právo prehlásiť celý úver za okamžite splatný [bod 8.2 písm. b) zmluvy].

10. Z potvrdenia zamestnávateľa o výške pracovného príjmu z 10.11.2016 vyplýva, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy (od 1.6.2015) zamestnaný v spoločnosti Denso Manufacturing Czech s.r.o., Heyrovského 476, Liberec XXIII - Doubí, Česká republika, IČ: 25 432 338 s priemerným čistým mesačným príjmom 21397,- CZK. V žiadosti o úver žalovaný uvádzal, že žije v domácnosti s inou osobou a jeho mesačné výdavky na ostatné splátky a nájomné sú v sume 1.500,- CZK a spláca už skorší úver splátkou v sume 2.364,- CZK.

11. Právny predchodca žalobcu výzvou z 25.11.2017 vyzýval žalovaného k úhrade dlhu vyčísleného k uvedenému dňu v sume 4.883,- CZK s upozornením, že v opačnom prípade bude od neho požadovať splatenie celého úveru a dlh môže byť postúpený inému veriteľovi alebo vymáhaný súdnou cestou. Výzva bola doručovaná žalovanému zásielkou zaslanou právnym predchodcom žalobcu 28.11.2017. Oznámením z 27.12.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému zosplatnenie celého úveru v sume 43195,- CZK k uvedenému dňu. Žalobca preukázal, že oznámenie bolo žalovanému doručované zásielkou podanou na poštovú prepravu 2.1.2018.

12. Z oznámenia Českej spořitelny a.s. z 13.3.2018 súd zistil, že právny predchodca žalobcu obe svoje pohľadávky voči žalovanému postúpil k 1.3.2018 na žalobcu. Výzvou z 15.3.2018 žalobca vyzýval žalovaného k úhrade postúpených pohľadávok. Žalobca preukázal odoslanie oboch týchto zásielok žalovanému.

13. Z predloženej zostavy o čerpaní a splácaní úveru zo zmluvy z 14.11.2016 súd zistil, že ku dňu 27.12.2017 tvorila istina zosplatneného úveru sumu 40.779,36 CZK, úrok od 28.12.2017 do 1.3.2018 sumu 1.406,30 CZK, úrok z omeškania od 28.12.2017 do 1.3.2018 sumu 628,65 CZK a nesplatené poplatky do dňa vyhlásenia splatnosti sumu 2.370,- CZK. Poplatky účtované ako náklady spojené s omeškáním (vyjmúc poplatky za prijatie do poistenia) činili pri tomto úvere sumu 3.900,- CZK.

14. Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) spotrebiteľské zmluvy sa v zmysle a za podmienok ustanovených v nasledovnom odseku spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) Bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

16. Podľa čl. 6 ods. 2 citovaného nariadenia Rím I, bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

17. Podľa čl. 4 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady EÚ č. 1215/2012 ES o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

18. Podľa čl. 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady EÚ č. 1215/2012 ES o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

19. Súd vyhodnotil svoju právomoc za danú v zmysle čl. 4 ods. 1 a čl. 18 ods. Nariadenia Európskeho parlamentu a rady EÚ č. 1215/2012 ES o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ako danú, vychádzajúc zo skutočnosti, že žalovaný má evidovaný trvalý pobyt na území SR, hoci sa zdržiava na území Českej republiky, avšak nebol preukázaný jeho úmysel sa trvale zdržiavať na inej adrese a právomoc súdu ani nebola žiadnou zo strán sporu namietaná. Zároveň vzhľadom na znenie a čl. 5 ods. 1 a čl. 6 ods. 1 a 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.), ako aj zistenie, že žalovaný v čase vzniku úverového vzťahu mal obvyklý pobyt v Českej republike, dospel k záveru o dôvodnosti použitia českého právneho poriadku na záväzkový vzťah a práva a povinnosti z neho vyplývajúce medzi žalobcom, ako nástupcom Českej spošiteľny a.s. a žalovaným. Dojednanie právneho poriadku Českej republiky je v súlade s čl. 6 ods. 2 nariadenia Rím I. Aj v prípade absencie voľby práva by bolo rozhodným právom právo Českej republiky tak, ako stanovuje čl. 6 ods. 1 citovaného nariadenia. Totiž ak aj žalovaný - spotrebiteľ by mal obvyklý pobyt v Slovenskej republike a v čase uzavretia zmluvy takýto pobyt nemal v Českej republike (napriek tomu, že znenie predložených zmlúv svedčí o jeho obvyklom pobyte v tom čase v Českej republike), na daný prípad je potrebné aplikovať právny poriadok Českej republiky, keďže neboli splnené predpoklady podľa čl. 6 ods. 1 písm. a) a b). Česká spošiteľna a.s. totiž nevykonáva a ani nesmeruje svoju činnosť na územie Slovenskej republiky. Súd je teda toho názoru, že uplatnený nárok je potrebné posudzovať podľa práva Českej republiky.

20. Podľa § 419 zákona č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákonníka platného v Českej republike (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľom je každý človek, ktorý mimo rámec svojej podnikateľskej činnosti alebo mimo rámec samostatného výkonu svojho povolania uzaviera zmluvu s podnikateľom alebo s ním inak jedná.

21. Podľa § 580 ods. 1 a 2 zákona č. 89/2012 Sb. Občianskeho zákonníka, neplatné je právne jednanie, ktoré sa prieči dobrým mravom, ako i právne jednanie, ktoré odporuje zákonu, pokiaľ to zmysel a účel zákona vyžaduje.

22. Podľa § 1723 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzok vzniká zo zmluvy, z protiprávneho činu, alebo z inej právnej skutočnosti, ktorá je k tomu podľa právneho poriadku spôsobilá.

23. Podľa § 1751 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na obchodné podmienky, ktoré navrhovateľ pripojí k ponuke alebo ktoré sú stranám známe. Odchylné dojednania v zmluve majú pred znením obchodných podmienok prednosť. Ak odkážu strany v návrhu i v prijatí návrhu na obchodné podmienky, ktoré si odporujú, zmluva je napriek tomu uzatvorená s obsahom určeným v tom rozsahu, v akom obchodné podmienky nie sú v rozpore; to platí i v prípade, že to obchodné podmienky vylučujú. Ak to vylúči niektorá zo strán najneskôr bez zbytočného odkladu po výmene prejavov vôle, zmluva uzavretá nie je.

24. Podľa § 1810 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia tohto dielu sa použijú na zmluvy, ktoré so spotrebiteľom uzatvára podnikateľ (ďalej len „spotrebiteľské zmluvy“) a na záväzky z nich vzniknuté.

25. Podľa § 1812 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka platného v Českej republike, pokiaľ možno obsah zmluvy vyložiť rôznym spôsobom, použije sa výklad pre spotrebiteľa najpriaznivejší. K dojednaniám odchyľujúcim sa od ustanovení zákona stanovených k ochrane spotrebiteľa sa neprihliada. To platí i v prípade, že sa spotrebiteľ vzdá zvláštného práva, ktoré mu zákon poskytuje.

26. Podľa § 1813 Občianskeho zákonníka platného v Českej republike, má sa za to, že sú zakázané dojednania, ktoré zakladajú v rozpore s požiadavkou primeranosti významnú nerovnováhu práv alebo povinností strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí pre dojednania o predmete plnenia alebo cene, pokiaľ sú spotrebiteľovi poskytnuté jasným a zrozumiteľným spôsobom.

27. Podľa § 1841 Občianskeho zákonníka, zmluvou o finančnej službe sa pre účely úpravy spotrebiteľských zmlúv v tomto zákone rozumie každá spotrebiteľská zmluva týkajúca sa bankovej, úverovej, platobnej alebo inej poisťovnej služby, zmluva týkajúca sa penzijného pripoistenia, zmeny mena, vydávania elektronických peňazí a zmluva týkajúca sa poskytovania investičnej služby alebo obchodu na trhu s investičnými nástrojmi.

28. Podľa § 1879 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže celú pohľadávku alebo jej časť postúpiť zmluvou ako postupca bez súhlasu dlžníka inej osobe (postupníkovi).

29. Podľa § 1880 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpením pohľadávky nadobúda postupník tiež jej príslušenstvo a práva s pohľadávkou spojené, vrátane jej zabezpečenia. Postupca vydá postupníkovi potrebné doklady o pohľadávke a oznámi mu všetko, čo je k uplatneniu pohľadávky potrebné.

30. Podľa § 1931 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak bolo dojednané plnenie v splátkach a dlžník nesplnil niektorú splátku, má veriteľ právo na vyrovnanie celej pohľadávky, pokiaľ si to strany dojednali. Toto právo môže veriteľ uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej splátky.

31. Podľa § 1970 Občianskeho zákonníka, po dlžníkovi, ktorý je v omeškaní so splácaním peňažného dlhu, môže veriteľ, ktorý riadne splnil svoje zmluvné a zákonné povinnosti, požadovať zaplatenie úroku z omeškania, okrem prípadu ak dlžník nie je za omeškanie zodpovedný. Výšku úroku z omeškania ustanoví vláda nariadením; ak strany nedojednávajú výšku úroku z omeškania, považuje sa za dojednanú výška takto stanovená.

32. Podľa § 2395 Občianskeho zákonníka, zmluvou o úvere sa úverujúci zaväzuje, že úverovanému poskytne na jeho požiadanie a v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a úverovaný sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

33. Podľa § 1 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov (účinný do 30.11.2016) v znení neskorších predpisov, tento zákon zapracúva príslušné predpisy Európskej únie a upravuje niektoré práva a povinnosti súvisiace so spotrebiteľským úverom. Spotrebiteľským úverom sa rozumie odložená platba, pôžička, úver alebo iná obdobná finančná služba poskytovaná alebo prisľúbená spotrebiteľovi veriteľom, alebo sprostredkovateľom.

34. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov (účinný do 30.11.2016) v znení neskorších predpisov, zmluva, v ktorej sa zjednáva spotrebiteľský úver, vyžaduje písomnú formu a musí obsahovať informácie stanovené v prílohe č. 3 k tomuto zákonu uvedené jasným, výstižným a zreteľným spôsobom. Nesplnenie tejto informačnej povinnosti alebo písomnej formy nemá za následok neplatnosť zmluvy. Pokiaľ je časť zmluvy určená odkazom na všeobecné podmienky, musí pripojiť veriteľ k zmluve iba takú časť obchodných podmienok, ktorá sa týka uzavieranej zmluvy. Použitá veľkosť písma nesmie byť menšia než v zmluve. Jedno vyhotovenie zmluvy musí dostať spotrebiteľ v listinnej podobe alebo na inom trvalom nosiči dát.

35. Podľa § 2 nariadenia vlády č. 351/2013 Sb. výška úroku z omeškania odpovedá ročne výške repo sazby stanovenej Českou národní bankou pre prvý deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 8 percentných bodov.

36. Ku dňu 2.3.2017 bola repo sadzba stanovenej Českou národní bankou vo výške 0,05%. Pri použití § 2 citovaného nariadenia vlády výška úroku z omeškania k 15.04.2016 predstavuje 8,05% ročne.

37. Vzťah založený oboma zmluvami považuje súd za spotrebiteľský vychádzajúc z § 419 a § 1810 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže právny predchodca žalobcu ako banka (dodávateľ) pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela ju so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Okrem toho v danom prípade ide o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere a o zmene niektorých zákonov (účinnom do 30.11.2016).

38. Súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu so žalovaným platne uzavrel obidve zmluvy o úvere a obidve z nich spĺňajú podmienky vyžadované dopadajúcimi ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 145/2010 Sb. Na základe zmluvy z 29.9.2016 bol žalovanému riadne poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 60.000,- CZK úročený sadzbou 18,90% ročne, ktorý žalovaný splácal do septembra 2017. Na základe zmluvy z 14.11.2016 bol žalovanému riadne poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 40.000,- CZK úročený sadzbou 19,40% ročne, ktorý žalovaný splácal taktiež len do septembra 2017. Následne pre nezaplatenie splátok oboch úverov splatných 15.9.2017, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvným dojednaním v bodoch 8.1 a 8.2 zmlúv a podmienkami stanovenými § 1931 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka úver zosplatnil 27.12.2017, t.j. po troch mesiacoch omeškania so zaplatením splatných splátok poskytnutých úverov. Preto nastala predčasná splatnosť oboch úverov k 27.12.2017, kedy nesplatená istina úveru podľa zmluvy z 29.9.2016 činila podľa k žalobe pripojenej zostavy sumu 48.372,62 Eur a podľa zmluvy zo 14.11.2016 sumu 40.779,36 Eur.

39. Z obsahu oboch označených zostáv však vyplýva, že okrem poplatku za prijatie do poistenia si právny predchodca žalobcu zo zaplatených splátok inkasoval aj položku označenú ako náklady spojené s omeškaním a to pri úvere zo zmluvy z 29.9.2016 v sume 2.400,- CZK a pri zmluve zo 14.11.2016 v sume 1.800,- CZK, ktorú však súd pri ustálení priznávaného nároku nezahrnul a od žalobcom vyčíslenej dlžnej istiny odpočítal. Pri tomto závere vychádzal zo skutočnosti, že žalobca žiadne vynaloženie skutočných nákladov spojených s omeškaním nepreukázal. Nebolo možné tak v konaní zodpovedať otázku, z čoho tieto náklady vznikli, akú mali skutočnú skladbu a či ich právny predchodca žalobcu skutočne vynaložil. Ich výška nebola špecifikovaná v predložených zmluvách a žalobca nepreukázal do skončenia dokazovania ani žiaden iný zmluvný dokument, na základe by bolo ich priznanie odôvodnené. Tieto právnym predchodcom žalobcu účtované položky predstavujú podľa názoru súdu plnenia, ktorými sa sleduje uspokojovanie nárokov dodávateľa bez toho, aby mali pre spotrebiteľa konkrétny prínos. Na tomto mieste súdy opakovane poukazujú na argumentáciu Vrchného krajinského súdu Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10), ktorý potvrdil rozhodovacia líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Za takéto plnenia v neprospech spotrebiteľa tak súd považoval aj označené náklady spojené s omeškaním. Preto právny predchodca žalobcu v rozpore so zmluvou a zákonom započítaval žalovaným vykonávané úhrady aj na tieto poplatky označené ako náklady spojené s omeškaním a vyššie špecifikované sumy tak bolo potrebné od uplatneného žalobného nároku odpočítať. Dôvodný je len nárok na nezaplatený poplatok za prijatie do poistenia splatný do 27.12.2017,

ktorý vyplýva priamo z bodov 7.1 označených zmlúv a v zmysle predložených zostáv pri zmluve z 29.9.2016 predstavuje súhrnne sumu 677,- CZK a pri zmluve zo 14.11.2016 súhrnne sumu 270,- CZK.

40. Vo vzťahu k úrokom z úveru súd konštatuje, že tieto predstavujú odplatu alebo cenu plnenia, tak ako sa to konštatuje v súdnej praxi, avšak povinnosť dlžníka platiť úroky z úveru počas celej doby, po ktorú poskytnuté finančné prostriedky neboli vrátené veriteľovi, má svoje limity v tom zmysle, že táto zásada platí len do tzv. splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru nastupujú sankčné úroky z omeškania. V opačnom prípade, by došlo ku kumulácii nepriaznivého postihu dlžníka ako spotrebiteľa - teda k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi konania (rozhodnutia súdov v podobných prípadoch: Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co 29/2014 z 19.3.2014, sp. zn. 6 Co 190/2014 z 30.6.2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/40/2015 zo dňa 28.07.2015, Najvyššieho súdu SR č. 4Obo143/1998, Ústavného súdu Slovenskej republiky sp., zn. IV. ÚS 476/2012). Takýto postup je v súlade aj s § 2395 Občianskeho zákonníka platného na území Českej republiky, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej čiastky, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. To znamená, že platenie úrokov z úveru je dôvodné len do doby splatnosti úveru, teda vlastne do doby, v ktorej bol dlžník povinný predmetné finančné prostriedky vrátiť. Za obdobie po zosplatnení úveru, prichádzajú do úvahy úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Na tomto závere nič nemenia ani ustanovenia zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, podľa ktorých sa aj po termíne splatnosti splátky istiny úveru úročia dohodnutým úrokom ako aj úrokom z omeškania. Úrok preto predstavuje cenu peňazí, v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku robí absolútne neplatnou s poukazom na § 580 Občianskeho zákonníka. Na základe týchto úvah súd nepriznal žalobcovi nárok na zmluvný úrok po zosplatnení oboch úverov, t. j. po 27.12.2017, a to či už vo vyčíslenej, alebo v nevyčíslenej podobe.

41. Na základe týchto úvah súd ustálil, že žalovaný k 27.12.2017 (počiatok omeškania po zosplatnení) správne dlhoval na úvere zo zmluvy z 29.9.2016 sumu 46.649,62 CZK a na úvere zo zmluvy zo 14.11.2016 sumu 39.249,36 CZK, teda spolu sumu 85 898,98 CZK. Okrem takto zisteného základu nároku súd považoval za dôvodné priznať žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania za obdobie od 28.12.2017 do 1.3.2018 vyčíslený pri zmluve z 29.9.2016 v sume 804,29 a pri zmluve zo 14.11.2016 v sume 628,65 CZK. Preto súd priznal v odseku I. enunciatu rozsudku žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 87.331,92 CZK (zahŕňajúcej nárok na istinu dlhu, nezaplatenú časť dôvodne požadovaných poplatkov a vyčíslený úrok z omeškania do 1.3.2018). Okrem toho priznal žalobcovi aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky, teda od 2.3.2018 a to zo sumy 85.898,98 CZK (46.649,62 + 39.249,36) vo výške, ktorá zodpovedá Repo sadzbe Českej národnej banky (0,05 %) zvýšenej o 8 percentuálnych bodov v súlade s § 2 nariadenia vlády č. 351/2013 Sb.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. V konaní mal žalobca úspech v rozsahu 88,43% z uplatneného práva, neúspech v rozsahu 11,57% (čo je súčasne úspechom žalovaného). V danom prípade teda žalobca bol prevažne úspešný, preto súd rozhodol, že mu priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu, t. j. 76,86%.

43. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.